

ZARZĄD

Szczególny Dzień Sierot i Dzieci Zagrożonych (19 listopada 2022)

Corocznie, w trzecią sobotę listopada w ogólnościowym Kościele obchodzony jest Dzień Sierot i Dzieci Zagrożonych. Miliony dzieci na całym świecie zostało osieroconych i cierpią niedostatek z wielu powodów: wojen, głodu, wysiedlenia, chorób lub biedy. Spośród ponad 155 milionów dzieci zaklasyfikowanych jako sieroty, 15,1 miliona straciło oboje rodziców. W całym Piśmie Bóg wyrażał swoją miłość i zainteresowanie, prosząc, aby Jego naśladowcy wykazali troskę o sieroty. Przedstawia siebie jako troskliwego Ojca: „Ojcem sierot i sędzią wdów Jest Bóg w swym świętym przybytku” (Ps. 68:6). Jednak wielu osobom trudno uwierzyć w miłość Boga, gdyż widzą ogrom bólu i cierpienia, szczególnie niewinnych dzieci. Prawda o kochającym Bogu oraz prawda o rozlanym po zakątkach tego świata cierpieniu nie wykluczają się i z biblijnej perspektywy mają całkiem racjonalne wytłumaczenie. Bóg nigdy nie zapomina o człowieku, który na skutek upadku w grzech cierpi. Co więcej, jest z nim w jego cierpieniu. On nie jest obojętny i niezainteresowany cierpieniem dzieci. Widzi to, co dzieje się w małym serduszkach i pochyla się nad takim dzieckiem. Bóg pragnie wykorzystać każdą okazję do tego, by zbliżyć się do cierpiącego dziecka. Więc, jako Boży lud mamy wielkie zadanie przynieść ulgę samotnym i pokrzywdzonym dzieciom. Bóg wezwał Kościół, aby zniwelował przepaść między Jego sercem dla sierot i bezbronnych dzieci a ogromnym problemem, który istnieje dzisiaj. Możemy to zrobić na różne sposoby. Wystarczy mieć takie pragnienie i dać się poprowadzić w doświadczeniu z Bogiem, a Bóg, który jest Ojcem sierot podpowie jakie zadanie mamy do wykonania.

Oto doświadczenie dr Yurij Bondarenko, który wraz z grupą osób otworzył swoje serce na pomoc dla sierot z Ukrainy i stał się dla nich ojcem, mentorem, i przyjacielem. „Sieroty, które otrzymały wspańiały dar od Pana – mentora lub kochającą rodzinę, wspańiałych przyjaciół – mogą wiele opowiedzieć o kwestii zaufania. W lutym 2022 r. na Ukrainie ponad 130 sierot z lokalnych domów dziecka znajdujących się w strefie działań wojennych zostało ewakuowanych do Chrześcijańskiego Obozu Młodzieży na Zachodniej Ukrainie. Te dzieciaki spędziły dzieciństwo na „wojnie rodzinnej”, a teraz musiały cierpieć z powodu prawdziwej wojny. Niektórzy z nich mentorów i wychowawców zginęło podczas ewakuacji. Dzieci były bardzo dobre, ale bardzo przestraszone. Miały ból i nieme pytanie w oczach. Kiedy zobaczyłem ich po raz pierwszy – a stało się to, gdy tylko tam przybyły – mogłem zobaczyć, jako doświadczony psychiatra, że dzieci miały wiele objawów psychiatrycznych z międzynarodowego kodeksu chorób klinicznych, oprócz ich umęczonych i wyczerpanych dusz. Spędziłem czas modląc się o cierpliwość i niebiańską mądrość dla całego zespołu opiekunów. Obecnie, dzieci mieszkają w tym samym miejscu z młodymi chrześcijanami i młodymi chrześcijankami, którzy stali się dla nich mentorami w tym życiu i przewodnikami w życiu wiecznym. Dzieci uczą się kochać, przebaczać i ufać. Tu i tam, już po siedmiu miesiącach pobytu, można spotkać dzieci modlące się z własnego pragnienia do Boga. Rząd chce wysłać ich do innych domów dziecka. Co myślisz? Dzieciaki nie chcą wyjeżdżać. Dobrze czują się w rodzinie z niebiańską atmosferą. W jakiś sposób zorientowały się, że nie są już sierotami. Po prostu nie chcą wracać do sytuacji całkowitej nieufności. Żyją w miłości.”

Byliśmy bezbronnymi grzesznikami i jednocześnie sierotami, ale Bóg zdecydował się zaangażować i podjął ostateczny krok, by przyjąć nas do swojej rodziny. W nadmiarze niesamowitego zaangażowania Boga w nasze życie, musimy zdecydować się na zaangażowanie się w życie sierot i bezbronnych dzieci. Jak to zrobić? Zapytaj Boga a odpowie!

Zachęcam do korzystania z wielu możliwości zaangażowania, aby promować i obserwować ten wyjątkowy dzień w naszym Kościele.

Beata Śleszyńska